ब्रुवित यद्भवतो मां तथा तिहित में मितः । बत्तवांस्तु पितृस्नेको भृशं मोक्यतीव मां ॥३०॥ संस्तम्भितो भविद्वस्तु गुरुभिर्क्तिवाहिभिः । त्यक्ता शोकं किर्ण्यामि पितुरस्यौर्धहेकिकं ॥३१॥ ग्रानयत्तु यथोहिष्टं भविद्वर्नृपमित्रणः । संस्काराय पितुर्मेऽम्य सर्वसंभारिवस्तरं ॥३२॥ इति नृपितसुतस्य जल्पतः सक् नृपमित्रपुरोक्तिस्तैः । श्रिधिकतर्वृद्धिगामिनी सा शतयामेव बभूव शर्वरी ॥३३॥

इत्यार्षे रामायणे श्रयोध्याकाण्डे भरतविलापो नाम एकाशीतितमः सर्गः ॥